

Zawartość:

- teoria stringów odziedziczonych przez C++ z języka C

C-Style string

String to jeden z najpopularniejszych typów danych. Każdy go używa. Nie inaczej jest w C++.

C++ oferuje stringi:

- `std::string`
- odziedziczone po C stringi C-style

Osoby mniej programujące w C/C++ pewnie uważają, że można żyć bez starych łańcuchów tekstowych. No właśnie niezbyt. Po pierwsze **std::string** to tylko nakładka abstrakcji na stare stringi. Po drugie nawet tworząc zmienną typu **std::string** używamy c-style stringa.

```
int main()
{
    std::string variable = "ASD";
}
```

☐ (const char [4])"ASD"
[Search Online](#)

Visual Studio ładnie tutaj podpowiada, że tak naprawdę do zmiennej **variable** przypisujemy stary string c-style w postaci tablicy czterech charów/czterech bajtów (tak czterech).

Co to jest c-style string?

Jest to tablica charów (char na każdy znak plus terminator w postaci bajtu/chara 0).

```
char variable[] = "ASD";

//line for break point
int a = 10;
```

Prosty kodzik. Poniżej podgląd na miejsce w pamięci gdzie tablica została umieszczona (adres można dostać wskaźnikiem/visual studio w trybie debugu wyświetla adresy zmiennych). Widać terminator w postaci, zera. Prosta sprawa. Po prawej interpretacja bajtów w postaci tekstu.

[illegible]

Meme apropos screena z kodem

Tablice C-style można zapisać na kilka sposobów. Nie każdy gwarantuje, że 0 na końcu się znajdzie.

```
//tu zero doda się automatycznie
//rozmiar tablicy też będzie auto 4
char variable[] = "ASD";

//tutaj zero też będzie
//wynika to z tego, że reszta buffora
//będzie dopełniona domyślną wartością dla char
//czyli 0
char variable2[10] = "ASD";

//tutaj zero nie będzie
//visual krzyczy bo jest inteligentny
//nie jest w stanie upchać czterech charów do trzech
char variable3[3] = "ASD";

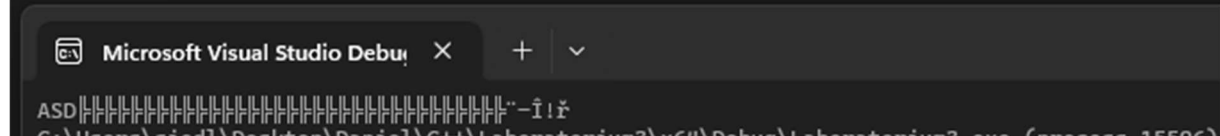
//tutaj zera nie będzie
//visual nie krzyczy
//ciekawo będzie print tej zmiennej
char variable4[3] = { 'A', 'S', 'D' };
```

Jak widać nie zawsze 0 dodaje się automatycznie.

Tak się kończy wypisanie stringa bez terminatora:

```
//tutaj zera nie będzie
//visual nie krzyczy
//ciekawy będzie print tej zmiennej
char variable4[3] = { 'A', 'S', 'D' };

std::cout << variable4;
```


Program leci po pamięci tak długo, aż trafi na zero. Nie każdy bajt da się przerobić na znak.

Zależnie gdzie tworzymy zmienną może ona być mniej lub bardziej losowo rzucona w pamięci. Nie zawsze wiemy co jest za nią, dlatego też taki print może mieć różną długość i wygląd przy każdym uruchomieniu.

Chciałbym tutaj coś wyjaśnić, ale nie za bardzo wiem jak to nazwać.

```
int main()
{
    int a = 10;
}
```

Każdy wie co to jest. Jest to zmienna. Zmienna to komórka pamięci. Powyższy kod alokuje gdzieś komórkę pamięci typu int i wstawia tam liczbę 10. Proste.

A to:

```
int main()
{
    std::cout << 10;
}
```

Nie ma tutaj zmiennej, ale jest liczba... No właśnie to jest stała 10. Prawda jest taka, że program niejawnie zrobił sobie gdzieś w pamięci jakąś stałą. I ją tutaj podstawiał.

```
const int var1 = 10;

int main()
{
    std::cout << var1;
}
```

Tak to wygląda w rzeczywistości z dużym prawdopodobieństwem.

Ze stringami jest podobnie:

```
int main()
{
    std::cout << "ASD";
}
```

>>>

```
const char* var1 = "ASD";

int main()
{
    std::cout << var1;
}
```

Z powyższego wynika, że:

```
int main()
{
    char napis[] = "ASD";
}
```

tutaj mamy dwa stringi „ASD”

Program w momencie kompilacji dostaje globalną stałą „ASD”. Następnie ta stała jest kopiowana do bufora czyli tablicy napis.

Z powyższych wniosków przejść można do kolejnych. Jak to jest z tą możliwością edycji tych stringów:

```
char napis[] = "ASD";
napis[0] = 'Q';
std::cout << napis;
```

Wyświetla „QSD”. Czyli można taki string edytować.

Można edytować tę kopię wrzuconą do bufora napis. Stałej (oryginalnego „ASD”) po prawej stronie operatora równa się nie można edytować.

Dlaczego stałe na poniższych obrazkach to stałe, a nie zmienne?

```
int main()
{
    std::cout << 10;
}
```

```
int main()
{
    std::cout << "ASD";
}
```

Kwestia optymalizacji. Jeżeli w naszym programie 10 razy wyświetlany jest łańcuch „Wynik działania algorytmu to:” to w pamięci występuje on tylko raz, bo po co 10 razy. Ten **const** ma za zadanie blokować edycję, ponieważ zmiana w jednym miejscu powodowałaby zmianę w każdym innym gdzie ten string jest używany.

Aby edytować stringi, należy stworzyć ich kopię do zmiennej tablicowej tak jak wyżej lub za pomocą funkcji `memcpy()`.

```
int main()
{
    std::cout << "ASD";
}
```

☐ `(const char [4])"ASD"`
[Search Online](#)

Warto przeanalizować sobie w głowie ten obrazek.